

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Égész évre 8 K
Fél évre 4
Negyed évre 2
Égész szám ára 30 fillér.

Felolós szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balakányi
Ernő könyvkereskedésben Alsólendva.
A nyitlér sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNPAP.

Üzlet és jótékonyág.

Alsólendva, 1909. július 31.

Napok óta alig beszélnek másról Alsólendvában, mint a Gyermekvédő Liga tombolájáról. Nem azzal a meghatottsággal, amelyet a gyermekmentés nem gondolata fakaszt a könnyen megindítható magyarokban, hanem beszélnek róla a megcsalottak kíméletlenségével. Másfél korona nem summa, mikor jótékony célra kéri egy embertől és még jelentéktelennek, mikor üzleti spekulációnak a mozgatója. A botrányvá dagasztott másfél koronának ügye tehát úgy áll, hogy akik adtak, nem sokat adtak és akik vesztettek, nem sokat vesztettek. De ha valakinek észbe jutna, hogy ezt az ominózus ügyet az etika szemüvegén nézze, akkor igazna lenne, ha a becsapottak nyers kíméletlenségével mérné a kritikáját. Még pedig két okból volna igaz. Először azért, mert százezer vannak, akik elégedetlenkednek és a cselekyké másfél korona százezerre sokszorozódik általuk; más pedig háromszáz-négy százezer korona minus a közigazdaság szempontjából is sajnálatos és ha a vesztéseget üzleti fogás, vagy üzleti fondorlat okozta, akkor a fölháborodás teljességgel indokolt. Másodszor meg azért lenne igazol az szigorú kritika, mert — magyarul mondvá — a jótékonyággal való gseftelés lehet ügyeskedés, élelmeség, de semmi esetre nem olyan cselekedet,

amely az emelkedettebb fölfogással összeegyezhető.

Roppant szerencsétlen gondolat volt — akárkötől eredt — az üzlet ferde lejtőjére vinni a jótékonyágot. A jótékonyág nem üzlet. Miért akartak minden áron üzletet csinálni belőle? Ki kereste? Ki akarta? A közönség bizony nem. Az emberi jótékonyág sok nemes feladata között talán egyet se segített a társadalom olyan lelkes odaadással, mint a gyermekmenést. A liga gyermeknapjait az emberi önzetlenség ünnepevé avatta az ország közönsége. Aki adhatott, adott. Fülérlek és nagy bankok gyűltek a liga urnáiba, bizony senki se követelt ezért arany-órárt.

Magát a Ligát nem merem hibáztatni. A Liga ebben az esetben éppen olyan áldozat, mint a közönség és ha a vesztéseget nézem, hát úgy találok, hogy sokkal többet vesztett, mint a közönség. Amikor az „ad-jatok” szót felcserelette az „adok-veszek” szóval, elvesztette azt a bübajos erőt, amivel hódított. A Liga áldozata lett annak az elméletnek, amely azt bizonyította, hogy ha a jótékonyág nem is százezernek az üzlete, de lehet egy vállalat üzlete és valószínűleg zsirus üzlete. Az emberek aztán a meghatározottakról fölcsereleltek spekulációval, az önzetlenségüket játékszenvedlylyvel és a gyermekmentés isteni szép gondolatára közönséges lottójátékká süllyedt.

Hát én bizony nem tudom, kit sajnáljak jobban: a Ligát, amely — attól félek —

a népszerűségét veszítette el, vagy azokat a százezerket, akik értékes nyereségmenek reméltek és értelmetlen holmukat kapkák. Vagy se a Ligát ne sajnáljam, se a publikumot, hanem sajnáljam inkább az eszmét, amelyet megcsufoltak, profanizáltak, amelyet lerántottak az eszmenyi magasból a vásári piszkoba. Bizony ezt sajnálom leginkább. Es sajnálom akkor is, ha a megelégedettségtől sugározza az a sok százezer arc, amelyet most a fölháborodás és a csalódottság torzít csunyvá, mert nem mindegy az, hogyan adják jó célra a garasokat. Nekem az a boldon fixa ideán van, hogy többet ér egy fillér, ha jó szívvel és melék-gondolat nélkül adják, mint kettő, ha valami önző tendencia rejtőzik mögötte. Többet ér nem csupán az érköles szempontjából, de a jótékony cél szempontjából is. Mert aki önzetlennel ad egy fillért az nemcsak egyszerű ad, hanem mindig, amikor csak teheti, de aki melékkes célokkal köti össze az adakozást, az ugyan ki nem nyitja a bugyellárását, ha a jótékonyág hasznossal is nem képezgeti.

Kellett ez a Ligának? Kellett az emberekben fölkorbaesolni a játékszenvedlyt? Kellett százezerket megfosztani az idealizmus-tól? Ha a Liga megmarad azon az uton, amelyet oly nagy önfelelőzással magának egyengetett, mielőtt gyűjtöhetne volna a gyermekmentés céljaira. Nem egy esztendő alatt, nem is kettő alatt, de hiszen okos ember nem is követelte a Ligától, hogy föl-

Nusikához.

Isten tudja, mért szeretlek téged...
E kérdésre megfelelni félek.
Rád gondolok, mikor notád huzzák,
Mégisrátták, ha híredet hozták.
Ha megkondul a harangszó reggel,
A templomba megyek más hívőkkel;
Térdemlve imádkozom széken,
A jó Isten tartson meg éneket.

KOZMA IMRE.

Az éhség.

A szép asszony felutató a körüli ház lépésben. Az arca kicéantat a láz pirjától, a kezében remegelt a gyöngyház-fogantyú csipkés ernyője, a tornyosra fésült és ezüst-broncsos összeresztott aranycsésé haja kiszabadult a fehérhatszavasi kalapja alól, a lábái belebegabolytak a sülhög, fodros selyemszoknyába, szóval, a szép asszony izgató volt.
Mire fölért a harmadik emeletre, úgy kifáradt és eltikkadt a stietől, hogy a legelső lépcsőfokon egy pillanatra meg kellett pihennie, hogy tovább mehessen. Keztyűs keze idegesen kereste meg a lépéshözra nyíló szarnyas ajtó csemetyü-gombját és megnyomta. Az ajtó hirtelen kinyílt s a szép asszony válságallag nyakába esett a homályos előszobában álló magas, fekete-hajú halavány férfinek:
— Te édes, te drága!...

A halavány férfi, akinek arca mintha fehér márványba lett volna vésvé, az asszony kezéből kivette azt a kis csomagot, amit az magával hozott, aztán gyöngöden az asszony karja alá dugta a karját és bevezette egy zárdzóvözté nyíló függönyökkel elcsötletett szobába.

Mikor beléptek, asszony felélekezve dobta le fejről kalapját, az ezüst-broncsot az asztalra dobta, amittől tornyos haja aranycsikokban hullott le a vállára, a keztyűit idegesen huzzá le és lázas kezével elsimította a férfi homlokáról a ráomló fényes fekete firtóket:

— Milyen régóta nem láttalak! — sóhajtott az asszony éreklényenként. — Oh, milyen régen...

A férfi nevetett:
— Tegnap dél óta...
— Ugy van, úgy van! — mondotta sietve az asszony. — De nekem ez egy örökkévalóság. Hát neked? — tette hozzá hirtelen kacéran.
A férfi feletl helyett karjaiba fogta az asszonyt és megcsókolta.

Bebuktak a nagy bórdívan szögletébe és diszkuráltak. Az asszony beszélt többet. Gyors lélekvételvel, szinte mámorosan ejtette ki a szavakat, mintha boldogság volna minden egyes szó, amit ennek az imádott férfinak mondhat.

Hát referálók, édes. Semmissen történt tegnap óta. Delután kocszitunk a Stefánia-uton. Csak az uram nélkül, neki dolga volt. A gyerekek és a kisasszony voltak velem. Este az Operában Anthes énekel, odamentem. Aztán semmi. Éjfel rólad álmodtam. Ma delelőn a gyerekekkel

foglalkoztam és eljöttem hazulról azzal, hogy bevásárlók és cukorsütemény viszek nekik. Igaz, édesem! hova tetted azt a kis csomagot, amit magammal hoztam? Abban vannak a cukorsütemények. Hát látod drágám, olyan az egyik napom, mint a másik. Oh, be unalmas! Örökkévalóság, örökkévalóság... Csak most, most vagyok boldog! Jaj de boldog!

A szép asszony túlradó érzésében átölelte a férfi nyakát és duruzsolt, pusmogott a fölébe.

Hanem a férfi sórázokott volt. Minálnt az asszony beszélt, az arcan földszinti árnyak futottak át s a szemé csillogásán zódos fény bujkált. Valami lázas, tapadó verejték töltötte ki a homlokát, a kezét, az egész testét. Az újjal szinte egymáshoz ragadtak s a nyelve, a kiszkádt nyelve édesen tapadt oda a szájpallásához.

A férfi éhes volt. Pokolian éhes. Két nap óta nem evett semmit. Azaz, hogy előző este a Városligetben egy utcai tejárutól az utolsó hat fillérért egy pohár telet vásárolt s ez volt két nap óta egyetlen tápláléka. Ugyanekkor látta a Városligetben a Stefánia-uton végigkocszikázni Budapest legzsebb asszonyát, az ő szeretőjét.

Ah, hogy szeretet volna fölkacagni! Akinek egy pillantásán annyit előleki férfi eseng, akit annyian ünnepelelnek és irigyelelnek, az asszony minden delben az ő lábai elé omlik, átöleli a térdét és szerelmi lázában áfázatos, gyöngyözavakad dobog a fölébe. S ő éhes Utálatosan, vadul, otrombán éhes.

A férfi szeretet volna rátnni az előtte delő asszonyra. Mert a szépséges asszony most

adatát egy esztendő alatt oldja meg. Aztán tíz esztendő múlva is lesznek gyermekek, akiket meg kell menteni.

Ez a punctum saliens. Ezeket a gyermekeket, akik majd csak később követelik a társadalom könyörületét, nem szabad kifejezteni a számításból és rosszul cselekszék, aki családösszágában a Ligán boszulja meg magát.

Nyilvánvaló, hogy a Liga ártatlan azokban a dolgokban, amik a sorsjatek körül történtek és amik teljes joggal kifogásolhatók. Hibázt az abban, hogy a játékdreuzdet egy üzleti vállalatra bízta és inkább a jóhiszeműséget árulta el akkor, amikor abban bízott, hogy ez a vállalat felre teszi az üzlet elveit és csupán istenes kegyességből fogja lebonyolítani az „üzletet.” De ez a hiba nem olyan nagy, hogy a megbocsáthatatlanság haragudjék miatta a közönség. A jövő generációk követelik az engesztelődést. Hiszen ebben az ügyben megcsakis a gyermekmentés a legfontosabb és nem a Liga, nem a Hermes, nem a publikum, amely másfél koronákat vesztett. A Liga maga nem vettét a közönség ellen és a Hermes üzleti ügyeskedése miatt nem szabad megfosztani attól a lehetőségtől, hogy neves föladatait azokkal szemben is teljesíthesse, akik meg csak ezután követelik a társadalom támogatását.

A hazugság.

A hazugság törökves, hogy a valótlan-ságot igaz életnek tüntessék fel. A szépitő hazugság törökves, hogy a nyomorúságos életet szépné tüntessék fel, vagyis más szóval: szépné mutatni azt is, ami rut; jó színbén tüntetni fel azt, ami sötétebb az éjszakánál; gazdagnak látszani akkor is, mikor tetemes pénzösszeget csak adóssághban van; ez a szépitő hazugság. Ebben a bajban silyndóik a társadalom. Látunk

is ott vonaglott előtte, örjögző szerelemben. Ah, rá kell itteni erre a vergődő istennek, hadd érzen is valamit fájdalommal, valami rettenetes szenvedést.

Uralkodott magán. De a tekintete tévóvan szállt ide-oda, a teste már remegett az éhség lábában és sikkító éhsésséggel csengett a fülebe az asszony egyi mondata:

— Abban a csomagban vannak a cukor-sütemények...

És az asszony egyre dagogott, pusmogott, duruzsolt a fülebe. Ő pedig nem hallott mindaból semmit, csak azt az egyetlen mondatot. A tekintete pedig odavetett arra a kis asztalkára, amelyen a sütemény fektűt és az örüléssé környékezte.

Egyeszerre felugrott. Ennek a retentő állapotnak véget kell szakítani. Már-már odaszökött a kis asztalkához, a száját is kitátoatta, éhesen, mohón, de hirtelen megriadt s a csomag helyett az asszonyt kapta fel és sóváran, kegyetlenül beharapott a szájába.

Az asszony összetörve, alétán, de boldogan ment el a fertől. Mikor az ajtó bezarodott mögötte, a férfi úgy gyöngének érezte magát az éhségtől, hogy vészországba ment vissza a divánra. Már leült, valósággal leomlott a divánra, mikor a kis asztalkán megpillantotta a csomagot. Örjögve ugrott fel. A cukorsütemény, a cukor-sütemény!

Ebben a pillanatban az ajtón csöngészet hangzott. A férfi ijedten ugrott az ajtóhoz, de a rézostélyos nyílással az megismerte az asszonyt. Megtátozodott. Aztán bódultan nyorgotta ki az ajtót s a csomagot a kezében szorongatva, az asszony lábát elé hullott és jágatva, nyöszörögve, mint egy gyermek, esdedelt:

— Őh, adja nekem, adja nekem. Éhes vagyok...

PAKOTS JÓZSEF.

előkelő egyéneket, kik nagy háztartást vezetnek, kik ruhára, női kalapra rengeteg összeget költenek, pedig ők csak 200 koronás hivatalnokok. Launok egyeseken pazar csillagosítvány gyémántot, aranyat, suhogó selymet, parfüm illatban uszó boldogságot; ajkaikon örökös mosoly játszik, szemükben csendes melegeleeds békeje ül, pedig ott-hon tükör előtt tanulták be, hogyan kell a melegeledést mutatni. Ez a szépitő hazugság.

És mi e szépitő hazugság alapja? Mert kétségkívűl soknak butonja valódi, soknak igazi selyem a ruhája. Holott az erőltetett előkelőség szilárd alapja: a pénz. A szépitő hazugság elter ettől. Az alapja: az adósság. Igen. Hihetetlen bár, de az előkelőségek közt igen-igen sokan adósságból élnek. Lehetetlenségnek látszik, de ugy van. Ez az élet szépitő hazugsága.

Általános panasz kiállotta ki az általánosabb drágaságot elviseheltenek és ennek megteremtőjűl a különféle sztrájkokat neveztek meg. Van valami a dolgban. Mert a sztrájkanyag öblös száju kiáltásai másokat hívnak sztrájkba, kik szintén ár-emelésre kezdik és így tovább az egész vonalon.

Alapjában azonban az általános drágaság szűlőoka a szépitő hazugság. A csillóság, ragogás, az előkelőség szerepjátásza pénz, sok pénz igényel, de mivel ez hiányzik, pótolni fogja helyét a személyi hitel. A hitel pedig rémgyorsan emeli az árucikkék árát.

De mert az árúhitel és személyhitel nem tart örökké, a szépitő hazugság kedvéért pénzszerzőlű lép fel a záloghitel, a lopás, vagy sikkasztás.

A kávéháza kell menni, de nincs pénz, nincs hitel. A zálogház segít a bajon, oda vándorol a frakk s mikor bába kell menni, a frakkot kiváltja az ember kölcsönnel; mikor pedig a kölcsönt meg kell adni, a frakk visszakerűl a zálogháza.

Szomorú példákban mutatja be az élet a szépitő hazugság pusztításait. A mágns vagyonát enyeli az uszora a csillóság miatt; középosztályokat koldusbotra juttat az előkelőség majmolása; szegényeket farizeusokká tesz az inség palástolása. Egyedűl a koldusok a boldogok, kik be merik vallani a világgal, hogy ők nyomorultak; holott talán sokkal gazdagabbak azoknál, kik gögösen vetnek nekik a porba egy tízfűlrest a gummi kerűkű kocsijukból.

E társadalmi hibákért azok felelősek, kik a szépitő hazugságban vetkesek. És orvoslani ezeket nem lehet másként, csakis ösztintséggel.

Minden mulandó és változandó ezen a földön. A tisztés erkölcsök elmúlnak, régi jó szokások elavulnak, hovatovább az igazandú emberek is ritkaságok lesznek. Szomorú, de való.

A szépitő hazugság láttára eszembe jut egy szép kis mese. A füles számar nem akart számar maradni és hogy előkelőbb színbén csallahsa a világot, orozlán borbé bujt. De pörűl járt, mert az orozlánbórból kikandidáló füle és kéthangu hangocskája egyáltalán nem tüntették fel orozlánnak, az állatok királyának. A szépitő hazugság is csak ilyen orozlánbór, mely alól kilóg soknak a számarfüle.

(Esztergom.)

KELEMEN ISTVÁN.

Nyári menetrend

kapható 40 fillérért Balkányi Ernőnél Alsólendva

Egyről-másról.

(Az ösztöndíj. A névtelenek. Ellenségek.)

Van a vármegyei pénztárban, vagy talán nem is a vármegyei pénztárban, hanem valahol másutt egy ugynevezett Deák-alap, melynek elv kamatát egy olyan jószármaloni diák kapja meg, akit a törvényhatóság erre legelőbbitnak talál. Ez a stipendium nem megvetendő summa, amennyiben 28 340 kor. 50 f. összegű egy kamatának felel meg, misem természetesebb tehát, minthogy nagy a versengés érte ifjaink között, széles e vármegyében. A pályázó ifjak között van Borbély György zalaegerszegi tanár és ismert nevű írő legidősebb fia, ifj. Borbély György is, aki most érettségizett az egerszegi gimnáziumban és érdességi pályára készűl. Korántsem akarjuk valaki mellett a reklám dobját itűni, csupán annyit kívánunk megállapítani, hogy az összes pályázók között az ifju Borbélynak lehet a legtöbb reménye a megválasztáshoz, amit a törvényhatóság bizottsági tagok egy tekintélyes részének hangulatából következtetünk. A bizottsági tagoknak azt a részt eszlorban bízást az vezérli, hogy a pályázó Borbély-fiu megfelel a feltételeknek, jó erkűsű, jó magyar és az érettségűt jó eredménnyel kiállott ifju, de vezérli őket a derek apa személye is, akinek ugyis sokkal tartózkodt azért az önzetlen, ritka tevékenységű munkálkodásért, amelyet a magyar szó és magyar dílaneszmé érdekében kora ifjúsága óta kifejt. Nincs szerencsének isméri a fiut, de az, hogy Borbély Gyűri bátyának fia, mindent megmagyaráz. Megmagyarázza azt, hogy rászolgál az ösztöndíjra, megmagyarázza azt, hogy a fiu személyének figyelembe vételével némiképp az apa érdemét is jutalmazzuk és végűl megmagyarázza azt, hogy sokak öszinte óhaja az, hogy az e tárgyban augusztus hóban tartandó törvényhatóság bizottsági gyűlés választása Borbély Gyűri fiára esson.

Ugyebár utálatos, ronda állat a vakondok? A vakondok fél az emberektől, azért csak éjjel a sötétben hagyja el rejtekhelyét, nagy károkat okozván a veteményes és virágos kertekben, meg a mezőken. A vakondhoz hasonlító, utálatos, ronda teremtményei az Istennek azok a gyáva fráterok, akik hosszú idők óta gyáva módon, a sötétből, névtelen levelekben kopkodnak a kiszemelt áldozatra. Ilyen gyáva alkalom nekűk sok van. De megszoktuk őket, mint a társadalom testén a többi fekélyt, és valószínűleg ez a megvető mellőzés volt az oka, hogy a mult hét óta a sötét kloakák egy új akasztófavirágával dícselkedhetűk. Elmondom, mi történt. Egy helybeli fiatlemberek (cselekedetűbűlűtelve okosulni, sőt nagyon „fiatal” ember lehet) valami ügye támadt egy alsólendvai iparos leányával. Lehet, hogy a kudarcélag végződött szerelém játszott szerepet a dolgban, lehet, hogy más, de a mi fiatlembereink egy szép napon — kiplaktározta a leányt. Vagyis hogy úgy teti, hogy sok papírra, írógépen összehordott mintegy félmásza szennyet, megkörtözött ugyanannyi disznósággal és az így felöltözötlet pipaként a háza falára ragasztotta. Ahhoz, hogy igaza van-e a plakát szerzőjének, nincs közűnk. De hogy az erkűcsi gyűllósságnak a közszemérem megíprásával, éppen a közönség szemelátára kell vebemenni, az ellen övást emel a józítás. Hova jutunk, hogyha a már nem túlságos bizalommal fogadott névtelen levelet öncsányi bírodalmát a névtelen plaktóok foglalják el? És erkűsűsi halottaknak nyilvánítanak bennűnket anélkül, hogy tudnánk, kik és miert. Vigyázzunk, résen legűnk, hogy el ne jussunk idáig...

Azt hinné az ember, hogy selyem élet az új újságíró élet. Fenéket az. Az igaz, hogy az új-

ságörök módjában van holtak és elevenek fölötti ítélkezni, de hogyha csak egy csipetet is leküsmertes az az újságíró, sok kellemetlenségnek van kitéve. Tengernyi keserűséget kell nyelnie. Mindig akadnak emberek, akik nemesak ellenségei az újságnak, de okosabbnak akarnak látszani mindenkinél, következképpen hacsak lehet, adnak alkalmakkor útnek egyet az újságon és az újságok szerkesztőit. Ime egy példa. Őzletlen hazafiságból, e város jöhrnéve iránt érzett melegt rokonszenvből mi, akinek sem nem hazájuk, sem nem világuk, csupán a vasutának szükségos feltétele megállóhelyül Alsóendva, a botányos elhanyagoltságban lévő Hadik-múmia ügyében nemreg mozgalmat indítottunk. A m. e. galom beharangozója az volt, hogy egy époly ózinte, mint rosszakarat nélkül íródot nyilt levében a helybeli esperes ur éfőt feltártuk a dolgok állását, kérve őt, résztesse az eddigmíg nagyobb figyelemben Hadik lovag visszamaradt portihelyét, amely megérdeme annyit, hogy megbecsüljék. Alig hogy ez a levél megjelent, akadtak olyan sivár lelki emberek, akik minden követ megmozgattak, nehogy tervünk sikerijön és mint a bojtornán a ruhába, belekapaszkoztak a levél egyetlen szavába, abba, hogy egy helyen a „plebánia” mint „papakot” említiük, és kistutotték róliuk, hogy — felekezetieskedünk, hazudunk a mi mozgalmunk nem pártolásra méltó. Ergendek, ha azt mondanánk, hogy meglepelt ez az egyijű vélemény. Oh nem. Ezekőtől az uraktól felveszem, mert ellenségei voltak mindig a sajtonak, amely ellenkezőleg az ő tendenciájukkal, — a világosságot hirdeti. Majd egyszer elkerézik az az idő is, mikor nem kell ellenségekkel küzdenünk egyenes, becsületes pályánkon, de addig még sok víz folyik le a Nagysáncon, addig még sokszor találkoznak!

MIKI.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)
40-ik fejeletás.

1909 július 25. Pokoli forráság. Vasárnap d. u. 3 óra. Többen vagyunk egyjűt Csáktornya egyik hatalmas becsüenyefőzős körjében. A társaság javithatlan szójátékosra még mindig bírja a melegt. Megszólal. „Tudjátok Úrak, hogy legjobb dolgot mégis csak a huszár tiszteinek van.” Természetes, zúgja rá a társaság. „Hát, ilyen megleben is.” Hogy hogy? Kérdik. „Hát úgy, hogy c u g o cipőt viselnek. Azon keresztül pedig fáig a nyár...” A társaságnak lecsik az álla... ezel a javithatlan nem törődik és hangosan felsóhajt: „Hej, hej karácsony óta rettetneken sokat engedett a hideg...”

Ennyi rossz viccet ilyen megleben a társaság már nem tudott kiállani. Egyik indítványt a másik után tette meg a társaság... Mig végre elhatározták, hogy kimegyünk Stridóra, az ottani várórokra építendő torony-alap javára egy pár liter bort megijűt. Őda menekült annak kiijűtjen IV-ik Béla is, a tatarok öldözése elől és ill-ik Endre király pedig onnan vonult Budára, hogy a szent-koronát a fejére tegeze... hát mi is oda menekültünk. A mulatságot az aglegények rendezték, hát annál inkább vonzott: Báro Knezevich, dr. Csillag, Mankóbbi Ferj Dénes századosból állt a rendezőség, három aglegényből, akik már jó előre biztosították a mulatság hatalmas fényét... legalább falun ilyen szép mulatság nem volt, mióta IV. Béla Dalmátia felé vevőn utjához, otthagya a stridói várat, annak követezőben engem is rettetneken vonzott az aglegények nagy több, mint egy negyed évszázda óta.

Aló. Fel egy vadász-szerkekre és rohanunk Stridóra. A mulatság 8 órára lett kifizűve, de mi már pont hatkor érjűtünk. Fejér százados teljes öröme Úzsonna után még volt időnk megnézni azt a templomot, ahol annyi sok minden nevezetes dolog történt a régi Knezevich famíliával, — de a templom be volt csukva, lehet

azért, mert vasárnap volt, de lehet, hogy másért, hogy azonban hirűnek a deli szél el ne fujsza, a templom délkeleti oldalára rántuk mind az öt a névűket, hogy majd ha 5000 év múlva ölünk, hát lássák, hogy milyen ortografikusnak tudjuk írni a névűket egy vasárnap d. u. 7 órakor.

Miután a meleg nem szűnt, lementünk a színhelyre vacsorázni. Kiváló jó volt minden, de a csirkét még sem szabad összetéveszteni a varjúval. De mindegy volt már akkor annak a szerejűle madarféleké... mikor ennek a hamis madárnak a zuzanján tartottam, éppen akkor ment egy szálla a lábamba a politrozatlan padnak egyik negyzetemiméterejéből és ugyanabban a pillanatban a lendvai cigányok is rákedtek a csárdást, amit természetesen a legtessebb aglegényem kezdett s ez megint csak Fejér százados volt.

A mulatságnak legjobbabb még lánya, természetesen a Csálányi vezérőrnagynak a lányai voltak, akik a társaság szűnni nem akáro keresztijűzében és csak rosszul sem éretek magukat, — sőt ellenkezőleg, olyan jól mulattak, hogy halottam, hogy a legkisebbik éjűl két órakor azzal fenyegetőzött, hogy visszaköti, ha nem maradánek még legalább félóraég, legalább egy negyedóraég, csak egy öt percig, csak egy percig... pedig alaposan kitanították magukat.

Dobsa Kálmán pedig olyan jól érezte magát, hogy agyancsak Monoki nékűl be sem mert menni a temetőbe... de magánál is felejette aztán, — ha nem kilűl be nekem a Híradó, megjelensz te én 24... de his perlelem Monoki kiadása s jár iránt...

A vívómester pedig egy becsipett, hogy nemesak engem, hanem meg Önmagát is provokálja. Utközben azonban töltöt becsanatot kért, de magának sohasem fogja tudni a krakelerkesedést megbecsánati.

Volt ott még egy kis pesti ember is, de az is csak jökdévében kiabált és túlzott egy kicsit. Rossz színész lett volna belőle, mert sohasem várja be a végsőt, így hát természetes, hogy a zágribi Hadrovics sem kívánta meghallgatni.

A négyest, Fejér százados fölhiszárta én rendeztem. Sok-sok pár táncolta igazán! Visszaemlékszem, mind, de mind nagyon szép asszony volt, — hát még a lányok!

...Eközben az anygólók legjókorabb kelő anyagiál oldalpódzóttak az ég keleti peremére és kidugták azt a fényes korongot, amit a tudósok nagy bölcsen megfigyelnek, mintha értenének hozzá... a gyertyák, lámpák és a lampionok pedig szegyenkezen bujtak el a fényes világosság elől s a bor is más színt kapott a másféle világítástól. Éreztiük, hogy a ránkövetkező nap megint olyan forró lesz, mint az előtte volt, de eszünk ágába sem jutott volna lefejezni a jó kedvet... hanem tartottuk addig, ameddig csak ruhot nem izadtunk meg a nap rémítő hevetől... akkor sietve leszalasztottuk még az utolsó 5 liter bort és jöttünk... P. O. a kocsiunk pedig azt hitte, hogy még mindig megijűnk és nem jövünk, hogy meg delűtan van, hogy egész éjűzaka nem ivott semmit és ujblő elkezdte magyarázni az ut... szerkesztőre mielőt órai hajfűt után megérkezti, mert ha addig mentünk volna, mi maradtunk, akkor én volnék Magyarország legjobb etnografusa.

Ez a stridói aglegények ma egy heti mulatságának a kedélyes, (ha nem is jól írt) hirtörőja... aminek nyoma marad örökre és a hiro messze-messze fog szállni, belopódzik az emberek szivebe és félek, hogy sok fiatal ember hártározza el magában, hogy örökre aglegény maradjon.

De ne féljenek lányok! Itt vagyok még én is és itt vagyok még sokan aglegények, mi már hártározunk. S majd, ha férjék és feleségek leszünk, olmegyjűk Stridóra és leisszuk a falut.

Es majd, ha nem légyen, csak agg, akkor mindig zsumorasággal fogok visszazondolni a július 25-ikére, ami már az Annák óta ugysz neveztes nap. Anná az Isten, hogy július 25-ikén megint ott legyek Stridón. Már csak 51 het hiányzik hozzá.

Tehát a viszontlátásra!
(Folytatom.)
Dr. CSONGOR GERELYI.

Kérjűk hátralekös előfizetőimket, hogy előfizetés díjainkat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap expedíciása fennakadást szenvedjen.

Fürdő-levél.

Keszthely, 1909. júl. 29.

A napokban kint voltam a gyenesdiási fürdőtelepen. Közel van Keszthelyhez, gyakran kirándulok. Gyönyörű fekvésű helyen van, remek kilátással a Balatonra, Keszthelyre s át a somogyi partra. Gyenesdiás hegyközség A házak egymástól távoli, elszórva vannak, körülűve mindenütt egészséges levegőt adó fákkal, szőlőkkel, kellemszerű hűtű virágokterekkel. Az ember örököszent járhat szerzetesen a Balaton partján, a községheten a hegyvidékeken, mekűlki, hogy a legeszebb hely pont kelene nyulnia, vagy erézne a nap hevet. Mindenütt nyíla pázistot ut vezet, árnyas gyümölcsösökkel szegyezve.

Felmeve a hegytetőre, ott találjuk a híres Vadánybariagot, mely a vidék lakóinak kedvence kirándulóhelye. Remek két tárlal innen a szemlelele éle. Lábank előtt a hegyoldal terűl el bogárhűtű házacskaival, szőlőkkel, gyümölcsösökkel. A lankás hegyoldalban, mint hófehér szerpentin, húzódik végig a széles útszalag, mely a megye egyik legjobb országútja. Lejebb, majdnem egészen a Balaton partján, a virágos réten robog a vonat, mely az utasok feladás követezők, rejtelmes stűttogással, mekűlki ének, mekűlki nagy madárdivalgyával. Tavolabb a Balaton esendes tükre csillog szépségher nyelvek, melynek mozdulatlan csapok csak itt-ott zavarják meg a fürdőzők vídám lötszóalakkal, játékuival. A tó víze csendes. Bejebb látni egy-két csónakot, melyekben a sport kedűelői hűdoinak szenedvelyűkűnek. — Estelele lassu meitóságos halad elő-hat halászárkba a keszthelyi öbölből kiindulva be a tó közepéle, ahol halót vetnek a Balaton e patriarkális munkásait és erzevel fogják a halat.

A tavolban kéllő hegyek nagyon szép hátteret képeznek annak a képnak, melynek közepében oly szépen jut érvetve Keszthely tornyavál, fűstűlóg keményeivel. Ugy elragadóan szép kéz ez, hogy nem lehet felejteti. Sokot mutat. Aki csak e pontról látja a várost, háromszor olyan nagyknak képzeli.

Mig a keszthelyiek oly kitűnő szórakoztatásokkal fojalkoztatják vendégeiket, addig a gyenesiek nem nyújtanak többit, mint nyugalmas, falusias csendet. Évről évre szaporodik a fürdőzők száma. Van két fürdőháza sok kabinnal, melyek alkalmasak az orvosok által oly nagyon ajánlott napkúra vételeére is. Maga a fürdő szűlőle védett, tiszta homokos talajon van. Az lakások tiszták, egészségesek. A nap a fürdőzők számára évenként épített lakásokot, melyeket egy nyáron annyak olcsón lehet megkapni. Ha a vendégek maguk főznek, a nép rendelkezése becsótja a maga édenjét. De van a fürdőhöz és a gyenesdiási állomáshoz közel egy szálloda is, melynek gyönyörű kilátással bíró terraszán és lapos fedelűn igazi élvezet ösztönzűdik. S ha hozzáverszűk még, hogy itt teremnek a kitűnő balatonmelkűi keszthelyi; vonat naponta vagy tiszter jón-meg Beszthelyre, meglehetősen fogalmat alkothattuk a kis fürdőről, mely aíg három éves múlt után elérte azt, hogy a vendégek nagy száma mielt gyarran válna kelet a fürdőkabinnokra. De a jövő nyárra már szaporítják a kabinkokat is. E nép háival tartozik tantójának, Kárpáti Jánosnak, ki e fürdőt létesítette.

KOZMA IMRE.

HIREK.

— **Kossuth a vidéki hírlapírókhoz.** A Vidéki Hírlapírók Orsz. Szövetségének ez víbúhadosonny közűlyeise táviratlag üdvözölte Kossuth Ferenc kereskedelemügyi minisztert a Szövetség iránt tanusított előzékenységgért. Az üdvözlele Kossuth Ferenc a követező táviratot intézte Szávay Gyűllyöz, a szövetség elnökéhez:

„A vidéki hírlapírók szövetségének üdvözleletét köszönöm és szívből viszonozom. Jól esik lelkemnek azok szeretele, kik közérdekű közűlyeisekkel a nemzet ügyét szolgálják. Továbbá siker a toll harcossáinak nemes munkáját. Hazafűm üdvözlelettel: Kossuth.”

— **Gyászír.** Sulyos csapás érte Weisz Zoltán, lapunk munkatársát. Edecsányi, Weisz Adolfné szűl. Wolf Fanny július hó 26-án hossza és kínos szenvedés után 76 éves korában elhunyt. Weiszné már esztendő óta te egészkedett, az utóbbi időben pedig állandón olyan rosszul érte magát, hogy fel sem tudott kelni. Beteg-

ágyát a hozzátartozókön kívül állagon nagy számú részét vette körül, de a legodonosb ápolás dacára is elragadta szeretői köréből a halál. Kedden temették el, özvegy részvét mellett. Nyugodjék békevel!

— Athelyezés. Borovik Lajost, a szénészteségéről nálunk is jól ismert csáktornyai lakó, polgári iskolát tanított a szegedi áll. polgári iskolához hasonló minőségben Athelyezte a vallás-és közoktatásügyi miniszter.

Uj gazdasági tudósítói. A földmívelésügyi miniszter a letényi járás gazdasági tudósítójai Sulyok Gyula becsehelyi lakosát nevezte ki.

Vád a helybeli posta ellen. Budapesten megjelent egy 'Országos Néplap' című hetenszám, amelynek Alsólendváról is több előfizetője van. Ennek a lapnak a szerkesztésébe legutóbb több levelelben arról panaszkodott, hogy dacára, hogy ok pontosan kiállják a címszalagokat, az alsólendvai posta visszaküldi az újságokat. Elmondja a levél még, hogy föfiztetni viselő, tekintélyes, tehát közzismert egynek nevére küldött újságát a posta azért a megjelvezéssel küld vissza, hogy: 'Ismeretlen'. Ezáltal pedig az illető előfizető, a lap kiadóhivatalánál egyre sürgetik az újságát. — Ez a panasz. De azt, hogy mi igaz ebből, nem tudjuk. Amennyi tény, hogy ezt a vádat a zalagereszi 'Magyar Paizs' is már két ízben magává vette, meggyőződés, hogy a nem izben rend a postán, majd elveri rajta a port az ország képviselő lapvezér úr, sok legutóbbi számban külti azt is, hogy az alsólendvái újságaim módon akarják törni ténny az 'Országos Néplap'-ot és valamiféle feljelentést emelget. — Hát nem egészen így áll a dolog. Elfjártunk ugyanis a helybeli postamester úrnál, kitől azt a választ kaptuk, hogy ő nem tudja, onnegről semmit. Hozzá a hivatalnokok körül valaki tényleg visszaküldi a lapokat, annak az lehet az oka, hogy a címszalagok tévesen lesznek kiállítva; de hogy politikai háttérrel volna a dolognak, vagy pláne elleneszenből ténnek ezt, az valótlanság. Nincs érdekükben sem az illető, sem más lapnak ártani, ilyen után pedig még ügysem, ismerve a dolog következményeit. — Mi magunk sem hiszünk, hogy a Néplap és M. P. által említett hibák az itteni postán megfordítotték. Különben a megindult vizsgálat eredménye majd elégetlett nyújt a megheurcolt postának.

— Halálhíradás. Kovács Gyula legrádi körjegyző, a Zalavárosi községi és körjegyzői ügyosztályának főnöke, több évtizedes hivatalos tag, július hó 30-án életemék 47-ik évében elhunyt. Neje, szül. Czukelert Hermin, 3 gyermeke és kiterjedt rokonsága gyászolja. Ma d. u. temetik.

— Borbélyi zárórja. A helybeli borbély-és fodrászmesterek körében mozgalom indult meg a munkaidő szabályozása végett. — A mozgalom, ha sikerrel végződik, a következő újításokat hozza magával: Délben 12 óráról 10 óráig a borbély-üzletek zárva lesznek, nyáron 6, télen 7 órákor reggel nyitás, este 8 órákor zárás, kivéve a vasár- és ünnepnap előtti eseteket, amikor is bizonylatlan időben zárják az üzleteket. Vasár- és ünnepnapok délutánig munkaszünet.

— Öngyilkos főkönyvelő. Titokzatos és tragikus öngyilkosságáról ad hír. sülmeji tudósítók. Vasárnap délután megmérgezte magát az Sümegi Népközpont főkönyvelője, Schreiber József. Schreiber egyike volt Sümeg város legtekintélyesebb polgárainak s huszonöt év óta mikéntők a banknál. Vasárnap, mikor hozzátartozói elárváltak hazulról, nagy adag mérget vett be, amely borzalmasan öszereztesolta belsejét. A városban senki sem tudja, mi lehetett a főkönyvelő végzetes elhatározásának oka.

— Sötét bűn. Egy minden emberi formájából kivetkőzött állati férj sötét bűnében nyozomott múlt hetén az alsólendvai csendőrség. — Nemeth György Szentjános-utcai napszámós a nevelésére bízott Fátá Vikit, egy 11 éves vézna kis léányt, már hónapok óta erőlköztelen ízelmeke használta fel. Fátán nem derült volna ki a sötét bűn, ha a kis léány nemrég el nem kerül az állati férj házából és új helyén el nem árulja a dolgot. Érdekes, hogy Nemeth bűnös özülméről már hetek óta az egész Szentjános-utca tud és csak most jutott észbe valakinek, hogy a csendőrségnek feljelenítse. — A beállítás ember tagadja, hogy a kis léány ellen valaha is követelt volna el erőlköztelen merényletét, de a kis léány vallomása és a kis lányon eszközölt orvosi vizsgálat a tény megértőtt derítették ki, mire Nemeth ellen az eljárás megindították.

Néptakarékpénztár

Részvénytársaság Nagykánizsán, Fötér, Bayer cukrász-fele ház

Saját tőkék 83.000 K

a Magyar országos központi takarékpénztárral, Budapesten

saját tőkék 25 millió K

Elfogad betéteket Leszámított pénztár-élti ke-
takaréknövekedés 4%-ka-
matt, folyószámlára meg-
állapodás szerint; reszkedelmi és ipari társas-
váltókat a legújósárvá-
kamafiók mellett;

Engedélyez váltó- és folyószámla hitelt;

Előleget ad minden-
érték papírra, vidéki
penztárakélti és irattal-
ilalok részvényére,
arany- s ezüstérmékre
és élszerekre;

Jelzálogkölcsonőket ad házára, telkekre, föld-
birtokokra;

a Magyar. orsz. közp. takarékpénztárral

való szoros összeköttetésével a legol-
csóbban és legelőnyösebb feltételekkel nyújt
10—15 évig terjedő
törlesztéses jelzálogkölcsonőket készpénzben, vagy
zálogtelekeken.

Mar fennálló jelzálogkölcsonőket olgyonós fel-
teletekkel cönvortalt.

Elfogad a banküzlet körébe vágó mindenmenny-
megbízásokat.

Felvilágosítók mindenkinék készséggel adnak.

Hivatalos órák: d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5-ig.

Telefon-szám: 126.

— Vásári pofonok. A július 28-án tartott országos vásár rossz volt, vagy mint a leendőitak mondták, pofcsk éssz volt. Vevő nem volt, így drut nem, hanem csak pofonok adtak az emberek. Jó kánikulá, vásári pofonokat, gyorsan és pontosan kiszolgálva. A legkifogástalanabb pofvecsk — szakértők véleménye szerint — a Tomka-féle ház előtt pontban reggel 7 óra 12 perckor csattantak el valami sátor-ügyből kifolyólag. A pofonokat Révész Ádám nagykánizsai vásári áruló adta és Trojanovics Gábor zalagereszi cukrász kapta és ezzel be is fejeződött volna a kínos áfiter, ha a csendőrség a veréködöt fel nem jelentette volna. Így azonban kénytelenek lesznek még egyszer találkozni.

— A fürdés áldozata. Vasárnap délelőtt a Murabói egy 26—27 éves férfi hulláját húzták ki a fürdésbenkélő mély alsószertzei határában. A megindított nyomozás kiderítette, hogy a hulla Tomasius Ferenc szalmák (luttengerjárás) lakósa, ki júl. 19-én több társával fürdődni menév, fürdés közben a Murábó felé.

— Halálós végű bieszkázás. Karácson történt, mint nekünk írják, hogy július 25-én az esti sötétség beálltával, leereszgették lenyélük az utcán egymást megszurkálták. Közébeli tizen megbeszéltek; köztük Gál János aratógazda, ki békéltetőnek lépett közbe, egy megyedóra mulva elvérzett és meghalt, Vucskó János és Berényi Imre pedig nagyon súlyos sebekben kiólnának. Talán a gyorsan jött orvosi segély megmenti őket az életnek.

— Rigó Jancsi visszavágók első feleségéhez. Rigó Jancsi, a cigányok Don Juanja, akit egy csodaszép, beszámíthatatlan hercegnő nő évekig tartó szeszélye világírtességébe lovagás avatott, megelégedte az ilatos, selymruhás asszonyok szvendélyelti öléslés és egy kis bicskulés mezei száraz vágók. A sok szerelmi kaland füstöképi hóse, aki hártne hozzá, megírhátá a nő voltaképpen természetrajzt, kopaszodik és öregszik. Kihányt a szeméből az alázatos, sokarmondó varázsfény, mosolyogni sem tud már oly edécskenk, mint valamikor régen, amikor a kiróit kastély pálmákkal beánykólt terrorszán az aranyhajú hercegnője plüha öbelen piszette fekete fejét. Meggönynyítte a sok viharos éjszeka, baráz-

dák támadtak az arcán, a forró csókok helyén... Rigó Jancsi mindig állomás — mondjuk ki öszintén — nem kell már az asszonyoknak. Az öregedés csak az asszonyok tragikumja, mert a szeszélyes megfordult, mindentől jól meggyőződött, mert az asszonyok meg mindig kíváncsiak. Árta már megtanította az élet, hogy a sikerhez kelljen kélni. A reklám az e esetekben csak a nő lehet. A nő, aki az előléto férjhez kerüljónget kedvence, aki elhagyja férjét, esadáját és össekötőit a sorát vele, a hercegnő egykori kedvesével. A hagyományos szerencse most sem hagyta el. A hófény selyempolgóva foszlányának még mindig volt yaráza. A newyorki 'Astor Hotel'-ben egy szép, fiatal amerikai asszonnyal ösmerkedett meg Mrs. Katherine Hadley Emerson a neve, elvált felesége egy festőművésznek; róla a hercegnőnek és valamelyest hasonlít is hozzá. Ez a legújóbb szerelmi ügyét megette hitátását, Rigó Jancsi újabb szerzedésének kapott. De ez az asszony tisztában volt a helyzetével... Legutóbbá Chicagóban, a Sherman Hoase étteremben hegedült a híres Rigó Jancsi. Az óralácán egy kis kúcsot hord. Annak a szobának a kúcsát, a jobbjabb feleségét tartja. Meri Rigó Jancsi öregszik és módfelett féltékeny a feltűnni vágyó, szép asszonnyra. A pénzt sem költi már boldogjában. Nem enged az asszony, aki ósobbban nálánál és aki a cigányprímás pénzt kezeli. Ettől a szép okos asszonnyól ugylátszik megjédt a nők kedvence. Ez az asszony roppant sokat elítr Rigó Jancsót. A megázartást, amiben egészer van része, nem veszi fel. Csak a szemét csillogtat olyonó, vesztjóslón. Mintha céljai volnának, amelyekért érdemes szvendeni. Ez az asszony nem szerelmes, ez az asszony okos és szép. A fiatalaság, üdéséget nem hiába kötötte össze egy felkapott, de hervadó és alapjában vége jeleképpen cigány muzsikussal. Ettől jédt meg Rigó Jancsi és ezért kopogtat a kapusvári kis ház kapuján.

— Hadik lovag mumiája érdekében megindított mozgalomunkról ismét két vármegyeyi ügy-ésmeleki meg. Egyértelmű véleményük, hogy a mumiát meg kell mentenünk minden áron az enyészéttől. — A gyűjtőkben már elkészültek, a legközelebbi napokban szétküldjük, kérjük a közönséget fogadja szívesen és kiki rakja le förtérei arca óltárra, melyet a költésésem emelt. — Mai gyűjtésünk: Matyasovszky Vnccz uról 1 kor, összes gyűjtésünk 21 korona.

— Oriási jegeső. Csáktornyáról írják lapunknak: Az ide közel fekvő földrajzi kerületben szombaton oriási jegeső volt. A jegeső nagy százzal érkezett körülbéli tüklyojas nagyszámú jégdarabok estek, sok többnek sulya a teklőkomjártak és meghaladt. A jegeső állati elvert területen nincsen egyetlen házató, mely meg ne rongálódott volna s a város és a falvak házai olyanok, mintha túzérégt intézett volna elenik ágyútezt. A kertek, gyümölcsösök teljesen elpusztultak, sok az erdők fáiról is eltűnt a lombzat. A gabonaféléket, a mezőket és éleket az oriási jegeső egy földbe temette, mintha hadaköz hadseregek vonultak volna rájuk végt. Elhullott nyulak és ózok hervének a réteken és az erdőben, a vadak nem merték megmozdítani, mert madarakat is megölte a jegeső. Az oriási vihar idejében egy Csáktornyára jövő személyvonat haladt át a jégvert területen. A vonat alvokat bevete a jég, úgy, hogy az utasoknak a padók alá kellett menekülnök, nehogy a jégdarabok bennük is kárt tegyenek. A szabadban tartózkodó emberek közül a jég többet agyon vert, igen sokat pedig súlyosan megbeszélte. A vidék lakosságát a rettenetes katasztrófa teljesen megöztte, mert attól tartának, hogy a termsé elpusztulása folytán éhínség lesz.

— Hazafélt. Július hó 25-én, vasárnap este Lebár Márton, Zsuhár Péter, Vuk János és Zemlick Mátyás lendvahosszafutalagú lakosok a temetik hegyről jövet, ittén állapotban öszvezesz-

Előfizetők ingyen hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyen hirdetés-rovata.

AINSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemesze, liszt-, vetemény-magvak, újszintén norimbergi, ivog-és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építési- és szénraktár.

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervet készíteset, mindennemű építkezést, valamint szakfelismeré adását. Tanulmányait előrendű fővárosi építésznek szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedés Hosszúfalun.

BÄDER HERMAN cipész. Nagy raktár kész ferfi-és női cipőkben.

BOBS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kitűnő konyha, jó borok, frissen eszpalt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA stúdiója.

BELLOVICZ FERENC ácsmester. Vezeg minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIKES” vendéglő Hosszúfaluban.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS bors-ütő és mezokulcsos.

EPPINGER SAMU teglagyáros Alsólendván. Teglák és zsindelyek a legartosabb kivitelben készíttetnek.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemesze, norimbergi, rövid-, diszmi, jutek, ivog-és porcellán-árak raktára. Nagy választék úri-évtől cikkeiben.

FARÁGO ISTVAN borhely-és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmischán.

FÜHST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDÉS MÓR bankbizományi irodája Csáktornya.

FEHER ANTAL kőmés-és kecsk-lovacsk.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemesze, rövid-, norimbergi, ivog-és porcellán-árú kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kivánnatna szikvizet vidékre is szállít.

GÖMZI LAJOS építőipáros Hosszúfalun. Elvállalja betonhidak és esztornák szakzerű készítesét.

GERENCSEI GYÖRGY teglamester Zalaegezzen (városi teglagyár.) A legjobb minőségű falacserop hármikor rendelkezhető nála.

GÖNCZ GABOR pékmester (Tüske utóda) ajánlja saját felügyelése alatt készült lázi rozsenyereit és süteményeit.

GAÁI SÁNDOR, a redicsi hengergyármalom új borlője ajánlja újonnan általukított malomát mindennemű gabonák őrlésére.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegezzen.

HEGEDÜS SANDOR épület-és bútorkészítő.

HEGEDÜS ISTVAN esztimáda.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turmischán.

HORVÁTH LAJOS borhely, illatszerek raktára.

HEGEDÜS SANDOR épület-és bútorkészítő.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegezzen. Gyűjtelődik Alsólendván Blau és Bartos üzleteiben.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendván — Hosszúfalun. Elvállal minden-és szakmájára vagy munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadságos” Hosszú faluban. Kitűnő magyar étel-ek jó borok, frissen eszpalt sör.

KHALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár-és varró gép javító műhelye Csáktornya.

LEVAYICS FERENC építőipáros.

LOVENYÁS VINCE borhely-és fodrász Dobronak.

LEDOVITS KÁROLY vendéglős Domaszéce.

MAYER ÖDÖN áras és ókszerész. Nagy raktár china ezüst árúban.

MANDELHEIM MÓR rófos-és divatúra kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő-és mészoló. Elfogad minden-és szakmájára vagy munkát egy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas-és vasaló-szközben. Varrógép, gép, asági gép, szén-, cement-és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS vendéglős. Elvállalja minden-és szakmájára vagy munka felkísmeretes készítesét.

NEUBAUER ANDRÁS „Köona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

NETHETH PÁL gép-és épületlakatos.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

REICHENFELD SÁNDOR mészáros.

RAPOSA FERENC építőipáros (lakik Alsólendván, a helyesül) Elvállal minden-és szakmájára vagy munkát.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

STEIN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvározsok a legolcsóbban elvállaltatnak.

SCHWARCZ KAROLY borkereskedő és szikvizgyáros.

SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (u. p. Kerkaszentmiklóson).

STERMANN JOZSEF ácsmester Hosszúfalun — Alsólendván. Minden-és szakmájára vagy dolgot elvállal egy helyben, mint a vidéken.

SCHWARCZ ETEKKA vegyeskereskedése a Kármiszi utcában.

TIVADAR FERENC vas-és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabaksán.

Özv. TUSKE FERENCZÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZÉ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész-és cementraktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőgyéren olésón elad fas és zölő szőlővinyókat a legjobb bor-és esemesze-fajokban. Különösen ajánlja a kerecsa oltyányokat szőlő-éplést helyben és vidéken olésón elvállal.

WORTMAN BENÓ rófos-és divatúra kereskedése. Nagy raktár halottai és temetkezési kellekiben.

WOLFSOHN HENRIK központi kávész.

WEISZ ZSIGMOND előrendű ferfi-szabó. — Kész ferfi-és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZ LIPOT ferfi-és női-divatúra üzlete. A világhírű vaci Kobrak-cipő egyedül raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mész-és vegyeskereskedése

ZOMBORI MIHÁLY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcában (Tivadar-fele új ház).

Szólóltvány!

Régi szőlők hiányainak pótlására 2 éves gyökerű száza	20 K
Gyökeres fásoltvány	ezre 180 K
„ szűpségihával	50 K
zöldoltvány	160 K
Sima	50 K
Gyök. riparia portalis vastag	32 K
„ 2 éves	40 K
Sima riparia portalis	18 K
„ vekony	8 K
Gyökeres hazai nemes vessző	30 K
Sima	10 K

40 legjobb fajban, teljes jótállással, azon kötelezettséggel, hogyha a kiültött anyag meg nem felel, az visszaveszem s pénzt visszaadom. — **Arjegyzék ingyen.** Le van benne írva a Csodaszőlő, Pozsonyi fehér, Muscat Ottonel, Csabagyöngye. — Hegyi borok eladásá.

Borarak:

Gyógyosli siller	Hl. 32 K
Visonai	36 K
Gyógyosli fehér asztali	34 K
„ pécenyé	38 K
Visonai Rízling	44 K
„ Masztalá	70 K
„ vörös bikavér	70 K

Székely I. József
Gyógyos (Szt.-Urban templom).

Vendéglősöknek és bortermelőiknek nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelent és 1 koronáért kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván

AKI
valamit venni akar,
AKI
valamit eladni akar,
az hirdessen az
„Alsólendvai
Hiradó“-ban.

Figyelem!

Szólóltványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tőlem árjegyzéket nem kér! — Gyökeres oltyányok ezre 140 korona, „Delaware” ezre 100 korona.

Czím:
Szgyártó Nagy Mihály
FELSŐSEGESD, Somogy megye.

BUTOR!! **Szwarcz Lipót Varasd.**

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menasz-
szonyi kelengyek, szállodák, ven-
déglok és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!